

[Formanden]

Til *ministeren for skatter og afgifter* (2/4 85) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Vil selverhvervende, der allerede har indsendt selvangivelse, kunne foretage ændringer i denne med henblik på at nedbringe grundlaget for den bundne opsparing?«

Ændret svar (18/4 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Når fristen for indgivelse af selvangivelsen er løbet ud, vil den skattepligtige som udgangspunkt ikke længere have nogen ret til at foretage ændringer. Der er imidlertid fast praksis for, at ligningsmyndighederne på den skattepligtiges begæring foretager rettelser og tilføjelser til selvangivelsen også efter fristens udløb. Det drejer sig især om fejl og glemmelser.

Hvad særlig angår erhvervsdrivendes adgang til efterfølgende forøgelse af af- og nedskrivninger, har det været praksis i en årrække, at den skattepligtige har adgang til inden for lovens rammer at få ændret af- og nedskrivninger, i det omfang ligningsmyndigheden agter at forhøje den selvangivne eller ansatte indkomst. Herudover kan der gives tilladelse til efterfølgende ændring af afskrivninger m.v. inden for lovens rammer, når den skattepligtige indgiver ansøgning herom inden 3 år efter udløbet af det pågældende indkomstår. Disse regler fremgår af SD-cirkulære 1982-22. Ligningsrådet har bemyndiget ligningsmyndighederne til at træffe afgørelse herom. Ved SD-cirkulære 1983-20 er den nævnte ansøgningsfrist forlænget til 5 år.

Det er naturligvis kun de erhvervsdrivende, der ikke allerede har afskrevet og nedskrevet maksimalt, der kan benytte denne mulighed for at nedbringe den skattepligtige indkomst for 1984. Ifølge statsskattedirektoratet forventes der ikke nogen voldsom forøgelse af ansøgninger om efterfølgende forhøjelser af afskrivninger og nedskrivninger som følge af lov om bunden opsparing. Man må i denne forbindelse tage i betragtning, at de skattepligtige, der ikke har afskrevet fuldt ud, netop har ønsket at gemme de pristalsregulerede afskrivninger til senere indkomstår. Ved eventuelt at forhøje afskrivningerne i 1984 nedsætter de ganske rigtigt den bundne opsparing. Til gengæld går de glip af pristalsre-

guleringen af afskrivningerne og mister en afskrivningsmulighed i 1985 og de følgende indkomstår. En eventuel forskel i marginalskattesatsen for 1984 og den forventede marginalskattesats for senere år kan også afholde den erhvervsdrivende fra at søge de selvangivne beløb ændret. Endelig kan udgifter til revisorbistand spille en rolle.

Den bundne opsparing, som opkræves med 8 pct. af beregningsgrundlaget (som udgangspunkt den skattepligtige indkomst ÷ 150.000 kr.), tilbagebetales jo efter 5-7 år, medens manglende pristalsregulering m.v. ikke indhentes igen.

De skatteydere, der alligevel begærer efterfølgende ændringer, opnår i øvrigt alene at blive ligestillet med andre erhvervsdrivende, som fra start af har foretaget maksimale af- og nedskrivninger.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) *Tredje behandling af lovforslag nr. L 125:*

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov og lov om visse forholdsregler i henhold til De Forenede Nationers pagt.

Af Hans Hækkerup (S) m.fl.

(Fremsat 22/1 85. Første behandling 15/2 85. Betænkning 7/5 85. Anden behandling 9/5 85. Tillægsbetænkning 9/5 85).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Hans Hækkerup (S):

Vi har stillet et ændringsforslag om, at strafferammen kun skal skærpes fra 3 til 4 år. Det er en følge af, at vi ved andenbehandlingen fik vedtaget et ændringsforslag om obligatorisk konfiskation af fortjenesten ved ulovlig våbensmugling.

Det er således sikret, at den samlede skærpe er den samme som i vores lovforslag.

Regeringspartierne har også stillet et ændringsforslag, nemlig om, at det ændringsfor-

[Hans Hækkerup]

slag, som vi fik vedtaget ved anden behandling, skal udgå.

Lad mig blot sige, at vi selvfølgelig stemmer imod det ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 59 stemte for, 69 imod.

Ændringsforslag nr. 1 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 3.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil gerne benytte denne tredjebehandling til at takke for den tilslutning, lovforslaget har fået fra et flertal i folketinget. Jeg er glad for, at der er et flertal, som vil sikre, at der står respekt om bindende vedtagelser i FNs sikkerhedsråd, og at overtrædelse af våbenembargo ikke vil blive tolereret.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at udtrykke min skuffelse over regeringens holdning i denne sag og til Sydafrika i det hele taget. Hver gang vi foreslår en skærpelse af vores holdning til apartheidregimet, sker det enten mod regeringens stemmer eller med dens modvillige tilslutning. Jeg synes, det havde klædt regeringen bedre, hvis den sammen med flertallet ville være med til at lægge et øget pres på dette afskyelige styre, så vi kunne få sat en stopper for volden mod og undertrykkelsen af den sorte befolkning i Sydafrika.

Annelise Gotfredsen (KF):

Vi har jo under debatten tidligere tilkendegivet vores syn på den form for kriminalitet og er i princippet enige i, at det er en grov form for kriminalitet. Vi har også givet ud-

tryk for vort syn på spørgsmålet om straffesrammerne.

I øvrigt vil jeg sige med henblik på spørgsmålet om konfiskation, at vi ønsker dette behandlet i lovgivningen. Vi ønsker ikke, at dette udtages til særlig behandling i anordningsform, således som det har været foreslået fra oppositionens side.

Vi vil undlade at stemme her ved tredje behandling.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg går ikke på talerstolen for her ved tredjebehandling at starte en ny, lang debat – den var temmelig opildnet sidst – men for at understrege, med hvilken alvor vi ser på forbrydelser af denne karakter. Vi er lige så skarpe som andre i vor fordømmelse af apartheidregimet i Sydafrika. At vi ikke kan medvirke ved dette lovforslags endelige vedtagelse, skyldes, at vi synes, det lovteknisk er noget makværk. Vi synes, det er i strid med god kutyme at tage én bestemt forbrydelseskategori ud og fastsætte en særlig strafferamme ude af sammenhæng med de øvrige, og vi synes, det er noget makværk at have en bestemmelse om obligatorisk konfiskation på trods af de advarsler, vi har fået fra justitsministeriet i den henseende. Derfor kan vi ikke medvirke til lovforslagets vedtagelse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal gentage, hvad jeg sagde ved andenbehandlingen: at vi fra radikal side opfatter dette som et samlet hele; det er den obligatoriske konfiskation og så den sædvanlige adgang for domstolene til, hvis man finder det rimeligt, at idømme fængselsstraffe, som nu kan blive på indtil 4 år.

Jeg vil gerne understrege, at det har været nødvendigt efter vores opfattelse fra folketingets side at stramme betydeligt op. Det er allerede sagt, at det er kedeligt, at vi ikke har et enigt folketing bag os, men jeg vil dog gerne sige, at jeg betragter det som en imødekommenhed og også en understregning fra regeringspartierne side, når de meddeler, at de vil undlade at stemme, til trods for at de betragter dette med det obligatoriske som noget, der ikke burde have stået der. Jeg betragter det som en indrømmelse, en understregning fra regeringspartierne af, at vi fra

[Bernhard Baunsgaard]

alle sider i folketinget er meget stærkt imod, at man bringer våben til Sydafrika.

Når det har været nødvendigt at stramme op, har det en lang forhistorie. Jeg mindes den første sag, vi førte, det var Trigonrederiernes transport af våben til Sydafrika, hvor den første reaktion hos politimesteren, der fik sagen forelagt, var den at anlægge bagvaskessag mod Politiken, fordi den bragte den slags kendsgerninger frem. Det skete under en socialdemokratisk minister. Det blev heller ikke behandlet med tilstrækkelig alvor, dengang vi havde socialdemokratiske regeringer, og derfor er det nødvendigt fra folketingets side at understrege, hvor alvorligt vi betragter denne sag.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Heller ikke jeg skal genoptage den interessante debat, vi havde ved anden behandling, men hr. Hans Hækkerup kommer jo undertiden til at sige noget, der nødvendiggør en imødegåelse.

Hvordan i alverden hr. Hans Hækkerup kan opfatte dette, at vi har en anden opfattelse vedrørende dele af straffeloven, på den måde, at vi er passive over for apartheid, går over min forstand.

Hr. Hans Hækkerup kan jo med lige så stor ret sige til sig selv: ved førstebehandlingen mente jeg, at man skulle bekæmpe apartheid ved at forhøje straffen med 3 år. Nu er hr. Hans Hækkerup faldet ned på en tredjedel af det, han ved første behandling mente var det rigtige, men af den grund mener vi da ikke, at hr. Hans Hækkerup ikke længere er modtander af apartheid. Det er vi selvfølgelig alle sammen, og jeg synes, det var ganske rigtigt, hvad hr. Bernhard Baunsgaard sagde i den forbindelse. Men vi kan have nogle betænkeligheder ved at anvende straffeloven på den måde, det sker.

Jeg bemærkede for et par uger siden, at hr. Hans Hækkerups partifælle hr. Ole Espersen på et narkotikaseminar sagde, at det er lige meget, om maksimumsstraffen for narkotikaforbrydelser er 6, 8 eller 10 års fængsel; det vil have lige stor afskrækkende virkning på narkotikaforbrydere. På baggrund af den udtalelse forstår jeg ikke rigtig, at det skulle være mere afskrækkende hvad angår den kriminalitet, der omfades i forbindelse med dette lovforslag, fordi maksimums-

straffen bliver 4 år i stedet for 3 år. Jeg synes ikke, der er nogen logik i dette.

Hr. Bernhard Baunsgaard havde ret i, at vi er særdeles betænkelige ved den obligatoriske konfiskation, for det indebærer et afgørende brud med det grundprincip, som folketinget længe har fulgt, nemlig at strafferetlige retsfølger, herunder konfiskation, aldrig bør være obligatoriske. Folketinget har hidtil haft tillid til, at vore domstole på grundlag af en samlet vurdering af oplysningerne i en straffesag har været i stand til at vurdere, om der ud over straf også burde ske konfiskation af udbyttet ved strafbare handlinger. Jeg beklager, at man har brudt det princip i folketinget gennem den afstemning, der fandt sted før, og den, der finder sted ved tredje behandling, og hr. Bernhard Baunsgaard har altså ganske ret i, at det er spørgsmål af den karakter, jeg her har nævnt, der bevirker, at vi ikke kan stemme for denne lovgivning fra regeringens side. Vi anser ikke den ændring, man foretager, for at være strafferetspolitisk rigtig. Det har intet at gøre med en stillingtagen til apartheid, og hr. Bernhard Baunsgaard har ret i, at det er vi selvfølgelig alle modstandere af.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 70 stemmer (S, SF, RV og VS) mod 4 (FP og FD); 55 (KF, V, CD og KrF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om Danmarks biblioteksskole.

(Fremsat 13/12 84. Første behandling 16/1 85. Betænkning 30/4 85. Ændringsforslag af 30/4 85 uden for betænkningen af Tinning (VS). Anden behandling 9/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.